

Guilles, teixons i senglars arrasen tots els nius d'algunes espècies d'interès als Aiguamolls

Intentaran capturar els depredadors i traslladar-los

ROBERT CARMONA / Castelló d'Empúries

● Tots els nius de carnes llargues i bona part dels de fotges de la zona dels aiguamolls de l'Empordà han quedat arrasats per guilles, teixons i senglars. El problema ha anat en augment en els

últims anys, fins al punt que s'estudia un pla de xoc per protegir aquestes espècies. Una solució pot ser capturar els depredadors i desplaçar-los. També es podrien usar productes químics perquè menjarien ous sigui desagradable.

Que els depredadors es mengin part dels ous i dels pollets en època de nidificació entra dins de la normalitat. El problema és que guilles, teixons i senglars han après que hi ha zones del parc natural on els nius són una presa fàcil, fins al punt que aquest any no ha quedat ni un sol niu intacte de carnes llargues —una espècie d'alt valor per al parc— i no han quedat gaire més ben parats els ànecs i les fotges. Tampoc no es descarten afectacions a les polles blaves i el bitó. El problema és especialment alarmant a la zona propera a l'observatori del mas Mata. A més, es dona la circumstància que aquest no ha estat un

bon any de nidificació. La sequera ha fet reduir el volum de menjar i, per tant, que hi hagi moltes espècies que no posin ous, o tinguin menys descendència de l'habitual. Això s'ha d'afegir que la fred de l'hivern ha fet disminuir considerablement algunes de les espècies que viuen tot l'any al parc.

El parc posarà en marxa un pla per reduir l'impacte dels depredadors. En cinc mesos s'han caçat 48 senglars, una xifra que iguala la de tot l'any passat. Amb teixons i guilles no es vol ser tan expeditiu. Una primera solució pot ser intentar capturar els exemplars que hi ha a les zones de nidificació i despla-

çar-los a altres punts del parc. De forma complementària, s'estudia fer nius trampa amb ous impregnats per una substància química que faci passar una mala estona al depredador. «Són animals molt llestos i així associarien de seguida que menjar-se els ous els fa mal», apunta l'ornitòleg del parc, Jordi Martí.

Aquesta època de nidificació ha permès comprovar que espècies com el corriol camanegra continua en regressió, amb només 25 parelles al parc—, el contrari passa amb el cabusset, que des del 1995 ha passat d'una vintena de parelles a 45.